

اهمیت جمع آوری و استفاده از آب باران در کشور

در طی چند دهه‌ی اخیر با افزایش نفوس و کمبود غذا در جهان، کوشش بعمل آمده است تا از اراضی موجوده استفاده موثرتر صورت گیرد و اراضی را که تا کنون تحت کشت نیامده اند و اکثراً در مناطق خشک و نیمه خشک جهان موقعیت دارند، تحت کشت بیاورند. همچنان تلاش‌های به منظور تحفظ اراضی موجوده و متوقف ساختن عملیه‌ی صحرا گرایی در مناطق خشک انجام می یابد.

مناطق خشک و نیمه خشک جهان دارای بارندگی غیر منظم و با شدت زیاد بوده و در زمان کم بصورت جریان سطحی بدون استفاده از ساحه عبور می نماید. با به کار بردن طریقه‌های خاص و سنجیده شده امکان به تعویق انداختن، کاهش و استفاده از این جریان سطحی بخاطر رشد و پرورش بعضی نباتات و اشجار مقاوم با اقلیم خشک و نیمه خشک ممکن است.

باید متذکر شد که مساله‌ی آب و آبیاری در مناطق با بارندگی زیاد و پُر آب جهان چندان حایز اهمیت نیست اما در مناطق خشک و نیمه خشک این مساله خیلی حاد بوده و تولیدات زراعتی کاملاً وابسته به آبیاری می‌باشد چون در این مناطق منابع آبیاری محدود و جریان دایمی آب موجود نمی باشد، لذا جمع آوری و استفاده از آب باران برای مقاصد آبیاری دارای اهمیت زیاد است.

افغانستان کشوری است دارای اقلیم خشک و نیمه خشک (زمستان مرطوب و تابستان گرم و خشک) که آب مطمئن برای آبیاری اراضی ناکافی و محدود می‌باشد با وجود آن زارعت و آبیاری زیر بنای اقتصاد آن را تشکیل میدهد.

با در نظر داشت منابع محدود آبیاری، انکشاف زراعت و توسعه‌ی مالداری در کشور خواستار پلانگذاری دقیق و استفاده از شیوه‌های ساده و ارزان و بکار برد تکنالوژی مناسب می‌باشد .

استفاده از آب باران با ایجاد سیستم‌های جمع آوری آب برای احیاً و انکشاف جنگلات، تأمین آبیاری متممی ساحات کشت للمی، دشت‌ها و علفچرهای وسیع که فرش نباتی و قشر حاصل خیز زراعتی آن در حالت نابودی قرار دارد، تأمین آب رهائشی آشامیدنی و همچنان تغذیه آب‌های زیرزمینی در سرتاسر کشور به خصوص در شهر کابل خیلی مناسب و ارزان قیمت به‌شمار می رود.

سیستم‌های فنی و محاسبه شده جمع آوری آب باران نه تنها امکانات تأمین آب آشامیدنی و رشد نباتات و اشجار را میسر می‌سازد، بلکه این سیستم‌ها می‌توانند پروسه فرسایش خاک و صحرا گرایی را تحت کنترل بیاورند و به حد اقل برسانند، از ایجاد سیل‌های مخرب و زود گذر جلوگیری، آب‌های زیر زمینی را تغذیه و باعث افزایش آبدهی چشمه‌ها، کاریزها و چاه‌ها گردند.

سید شریف شبیر